

Monak
you thank
for
for
for
for
for

היכן ר' אלעאי נפון אל עלן בנערה אהרונות כו' אמרי לה מסכתא פרשי זיל שהי' לומד מסכתא מסדר קדשים : וחוה הרו' להעשיר יאפיין פי' אם יבא לאדם מחשב' על עשירות שיעשיר יאפיין פי' ילמוד תורה ותבא לו העשירות ממילא וזכות התור' תעמוד אס מה' הוא שיעשיר : וחוה מלפון זכב יאתה פי' עייז שלמוד תור' ממילא תבא לו זכב ועשירות : וחוה לא תעשון אתי היינו בלימוד תור' ותפילי לה תעשון אתי אלקי כסף דהכי כתיב לא יהי' כך אל זר ודרשינן בגמ' איזוהו אל זר שהוא בתוך לבו של אדם הוי אומר זה יאסר וכסף הוא לשון תאו' מלשון נכסף נכספתי והיינו בהתעסקו בתור' ובתפילי לה תעשון אלקי כסף שלא יהי' בכס שום תאוה שהוא אל זר כגיל : והלקי זכב לא תעשו לכם היינו דבר השיך לכם היינו מחשבה של עשירות לא תעשו ג"כ שהעשירות ממילא בא אס מה' הוא שיעשיר כגיל : מוצח אדמה תעש' לי פי' אני נותן לך ענה שמוצח את היאסר ע"י שתעשה את עלמך אדמ' כעפר ואפר : וזכחת עליו את עולתיך ואת שלמך פי' עייז מוצח את הרוניס לעלות ולהתגבר עליך : ואת שלמך פי' כל מיני מדרגות אדם ישלימו עמך : ואס מוצח אבנים תעש' כו' דאיתא בפרש' יארי' דאותיות נקראים בשם אבנים פי' אס תרלה לזבוה היאסר ע"י עוסקך בתור' : לא תבנה אתהן גזית פי' לא תהי' לימודך ח"ו להראות פלפולך שהוא כאבני גזית : כי חרבך הנפת עלי' פי' אס תגבה את הריפות ופלפולך לכבודך ולגבוהותך : ותחללה אז תחלל את התור' ח"ו : ולא תעלה במעלות פי' שלא תחזיק עלמך במעלות אשר לא תגלה ערותך עליו כי עייז יתגלה חרפתך ושטותך רק יהי' כל כוונתך לכבוד הכורה ב"ה יתעלה ויתהלל וק"ל :

ית' ומשנה להכורה ב"ה על הטוב' הנעש' לו וכפי הכרתו הטוב' הוא משנה יותר : ויש חילוק בין השבחות של הלדיקים הגיל דהיינו הלדיק שהוא בא אל התדבקות יותר בשביל הטוב' ומשנה להכורה ב"ה יותר בדבקות כגיל הוא מדרג' גדול' ואינו ראוי לעלות יותר ממדרגתו שהוא כעת בשעת השנה והתהילי דכשיגביה ח"ע יותר ממדרגתו אזי מנביה שפלותו כנגדו ווספל לו פניות ומחשבות זרות ר"ל אבל כשהוא משנה בשביל הכרת טובתו אזי כפי הכרתו יותר הוא יוכל לשבח יותר ואינו מוזיק לו : וחוה ולא תעלה במעלות על מוצחי ר"ל שהעירות והתשבחות בדביקות והכרח גדולותיו הוא במקום קרבן דהיינו שהוא מקרב עלמו אל הכורה ב"ה ועולמות עליונים וקרא בשם מוצח' חש"ה ולא תעלה במעלות דהיינו בשעת העשירות והתשבחות שהוא במקום קרבן על מוצחי' : לא תעלה במעלות יותר ממדרגתך כדי שלא תגלה ערותך עליו דהיינו שלא יגביה שפלותך כנגדך ויפול כך פניות כגיל וקמך לו ואלה המשפט' אשר תשים לפניס ור"ל אלה המשפטים הגיל שאמרתי לך אשר תשים לפניס פי' לפני הלדיקים שאינם במדרג' גדול' רק שהם מכירים בטובות השי"ת אשר לפניסם תוכל לשום המשפטים הגיל דהיינו שהוא יכול לעלות במדרג' יותר ויותר כפי הכרתו :

וידוי

והאללה שם אלקים צביר ואגדלנו בתורה ור"ל שאני מחזיק תרתי לטיבותא דהיינו כשאני במדרג' זו לשבח בשירות ותשבחות ולא בשביל הטובה כגיל כ"א מחמת הכרת גדולתו ית' אזי אני מחזיק במדרגתי ואין אני משנה יותר ממדרגתי : וחוה והאללה צביר ולא יותר ממדרגתי : ואגדלנו בתורה דתורה רמו על אדם שהוא משנה בשביל טובתו כדאיתא בגמ' ד' לריבין להורות ור"ל כשאני בצביתי זאת לשבח בשביל הכרת טובתו אזי אני אגדלנו בתורה יותר כפי הכרתי : וחוה שאמרנו חז"ל אז ישיר משה כו' שר לא נאמר אלא אז ישיר מכאן רמו לתחיית המתים מן התורה ויש לתת טעם למה דוקא כאן רמו על תחיית המתים : ויש לפרש ע"פ הגיל דהיינו שאז צינאית מזרים היו במדרג' קטנה שהיו משבחים בשביל הכרות הטובה חש"ה אז ישיר ר"ל אז צעת התחי' אז יהיו משבחים במדרגת שיר כגיל וק"ל :

או יאמר

ואלה המשפטים דהנה כתיב מלך במשפט יעמיד ארץ דהנה יש לדיק אשר בידו הדינים להמתיקם ולהפכם לרחמים : וחוה מלך במשפט ר"ל מי שהוא במדרג' זאת שהוא מלך על המשפט דהיינו על הדינים יעמיד ארץ : ואיש תרומות יתקנה דיש לדיק שהוא מנשא ומרים את העולם

פרשת משפטים

ואלה המשפטים כו' : לפרש הסמיכות לא תעלי במעלות על מוצחי אשר לא תגלה ערותך עליו ואלה המשפטים : גיל דכתיב אהללה שם אלקים צביר ואגדלנו בתורה : דהנה יש שני צבירות צמדת הלדיקים דהיינו יש לדיק שהולך תמיד במדרג' בדביקות בהשי"ת ומשנה תמיד בשירות ותשבחות וכשמודמן להלדיק הזה איזה טובה מאתו יתברך אזי מתדבק יותר בהשי"ת ומכיר יותר בגדולתו יתברך ומשנה להכורה ית' ביותר הדביקות בו וביותר חשקות אינו מודה לו יתברך עתה יותר בשביל הטובה שעש' עמו יותר ממקדם רק בשביל הטוב' הוא מכיר בגדולתו יתברך ומשנה לו בחשקות ודבקות יותר : ויש שאינו במדרג' זו אבל הוא מכיר בטובתו

Saying
Thank you
more and
more.

נועם משפטים אלימלך מד

My year 6610
 make!
 because you are
 smother
 eke
 detent

העולם תמיד להשי"ת ולעבודתו ית"ש והלדיק הזה הוא יהרס את הדינים שלא יבואו כלל וכלל ואינו לריך להמתיקם: וזהו ואלו המשפטים אשר תשים לפניהם ר"ל הדינים תשים לפניהם או להמתיקם לרחמים או בדרך השני לעכבם שלא ילאו ולא יבואו כלל וכלל וק"ל: *leave them in bondage*

כי תקנה עבד עברי כו' פירש"י ז"ל עבד שהוא עברי: רמז ג"כ לשני לדיקים דהנה לריך לדעת בראותיו לדיק גדול אזי ידוע שהוא מגולגל מנשמת לדיק גדול מנשמי' עליו והלדיק הזה יש לו חזר כשירים לעופף בכל העולמות: וזהו עברי מלשון חזר דעיין מתחלף דאל"ף והוא לשון כנפים והיינו כי תקנה עבד עברי מובן ממילא שיש לו כנפים לעופף באהבתו ויראתו בעולמות עליונים: שש שנים יעבוד רמז לשמותיו של אדם דהיינו עשה עשריות שנים לריך לעבד: וכשביעית ילא לחפשי חנם או אין לריך עבדו בכה רק שהוא ממילא לבוק בו י"ת והוא חפשי מיה"ר ומכל גשמי העוה"ז:

או יאמר ואלה המשפטים ופירש"י ז"ל למה נאמרה פי' דינין לפרשת מוצה לומר לך שתשים סנהדרין אלל המוצה: י"ל כוונת רש"י ז"ל דשם נאמר בפרשת מוצה ולא תעלי' במעלות עליונות: י"ל שרמז' לנו התור' דרכי התשוב' איך יתנהג האדם בזמן שבת היה קיים היו הקרבנות מכפרים ועשאו בעוה"ר שאין לנו מוצה התור' הקדוש' מכפרת ע"ד שאמרו חז"ל הרגיל ללמוד דף ח' ילמוד ב' דפין ונמצא התורה נקראת מוצה שמכפרת כמו מוצה: ואמר הכתוב ולא תעלי' במעלת על מוצחי פי' כשתראה לעלות על מוצה דהיינו לשבז על עוונך לא תעלה עם מעלות שתחשוב בדעתך שיש לך אחזה מעלות: וגם לא תלך מיד בהתחלקך במעלות ומדרגות לדיקים גמורים רק מתחילה תרגיל את עצמך בהדרג' ממדרג' למדרג' בהכנע' גדולה: אשר לא תגלה ערותך עליו ר"ל דאל"כ סופך להתגלי' קלונך וערותך: וי"ל כוונת רש"י ז"ל עם הסמיכות ג"כ בדרך הזה דהדן דין חמת לאמתו נעש' כו' ובודאי המקי"י עסקי הדינים כהלכתו אזי הוא ג"כ מוצה כפרה להגין עליו: וזה שפירש רש"י ז"ל לומר לך שתשים סנהדרין אלל מוצה ר"ל שיתנהגו ג"כ בדרך הזה כנ"ל כמו שנאמר אלל המוצה והוא רחום יכפר עון לנו וכלל ישראל חמץ:

כי תקנה עבד עברי כו' פירש"י ז"ל עבד שהוא עברי: רמז ג"כ לשני לדיקים דהנה לריך לדעת בראותיו לדיק גדול אזי ידוע שהוא מגולגל מנשמת לדיק גדול מנשמי' עליו והלדיק הזה יש לו חזר כשירים לעופף בכל העולמות: וזהו עברי מלשון חזר דעיין מתחלף דאל"ף והוא לשון כנפים והיינו כי תקנה עבד עברי מובן ממילא שיש לו כנפים לעופף באהבתו ויראתו בעולמות עליונים: שש שנים יעבוד רמז לשמותיו של אדם דהיינו עשה עשריות שנים לריך לעבד: וכשביעית ילא לחפשי חנם או אין לריך עבדו בכה רק שהוא ממילא לבוק בו י"ת והוא חפשי מיה"ר ומכל גשמי העוה"ז:

או יאמר כי תקני עבד עברי כו' דעברי הוא לשון כנפים כמש"ה באצרתו יסך לך דאל"ף מתחלף בעיין באותיות אחה"ע: ור"ל כי תקנה כי תראה לעלות במדרג' זו שתהי' עבד שהוא עברי שיהי' לך כנפים לעלות בדביקות הצורה ב"ה: אזי שש שנים יעבוד ר"ל ששים שנה תמימים לריך אחת לעבוד ועדיין לא תתקת אי"ע בשלימות אבל בשביעית ר"ל כשתגיע אחר ששים אזי איך לריך לעבוד כ"כ: אם בגפו יבא: גפו הוא ג"כ לשון כנפים כתרנונו דהנה יש לדיק שהוא קדוש מרחם ולא בא לעולם בגלגול רק לתקן קלת מה שלא תיקן בצריא' ראשון: ואמר הכתוב הלדיק הזה שבה בגפו דהיינו באצרתו ובכנסיו שהוא לדיק גמור מרחם אזי הוא בעוה' שגפשו ילא לעולמו ולא יכשל ח"ו בשום חטא בהיותו בעוה"ז: ואם צעל אשה הוא פי' ואם אינו קדוש מרחם ויאה"ר

התנה הדך אשר נלך-ואמר עשה לך רב פי' אם יעלי' על דעתך את לורכך המרובים דהיינו פ"רנס' ועשירות וצנים וכבוד וכדומ' והיינו רב דברים הרב' עשה לך לשון יחיד תכנים הכל אל האחדות: וקנה לך חזר דהנשמי' נקראת חזר לאדם והנשמי' אינה באה לאדם כ"א ע"י טורח ויגיע' בעבודת השי"ת והיינו וקנה מלשון קונה שמים וארץ פי' שתעבוד את הצורה ב"ה בשלימות עד שתקני' לך חזר היינו הנשמה: וזהו כי תקנה כשתראה לקנות לך נשמה עבד פי' ע"י עבודת השי"ת: עברי פי' תחזיק עצמך בהכנע' שהלדיק נקרא בשם ישראל אבל אתה תחזיק עצמך בשם עברי כמ"ש ואקח את אצנים מעבר הנהר ואזו כשיעש' ויתנהג כך כנ"ל: שש שנים יעבוד פי' שהשש' קלוות נקראים שנים ויהי' יוכל לעבוד בהם להמשיך משם השפעות וכל הטובות לעולם: וכשביעית פי' אם יבא למדרג' שביעית ששם הוא

leave them in bondage

727
630

free
how
1110

האר
concepts

727
728
concepts

ויזהר
שגם
דע
אמר

היזהר על האדם אזי נקרא איש כידוע דמתחילי נקרא
 הולך ואח"כ אורה ואח"כ איש : ואנחנו לריכין לעבוד
 הש"ת בשני ימים כמ"ש בכל לבבך בשני ירך כדליתא
 בגמרא ב"ב"ט וביצה"ר : וזהו כי יריבון אנשים פי' הי"ט
 והיזה"ר כשיתגברו זה על זה והכה איש הי"ט שזה
 בודאי נקרא איש את רעבו היינו היזה"ר כי אחר
 שיכבוש אותו לכפות אותו ג"כ אל קדושי נקרא רעבו
 של הי"ט כ"ל שעובד בשני ימים ועי' אח' דבר יוכל
 לכבוש את יארו ואמר הכתוב : באבן פי' על ידי התור'
 כאשר כתבנו לעיל דאותיות התור' נקראים אבנים
 דעי' התור' הוא מתיש כח היזה"ר : וזהו דלמרינן
 בגמ' לעולי ילמוד אדם תור' אפילו שלא לשמ' כו'
 דעיקר הלימוד נריך להיות לשמ' פי' לשם ה' אחרוני'
 היא השכיני' ליחדא עם השלש אותיות ראשונות אך אם
 רוא' אדם שיארו מתגבר עליו יכול ללמוד אף שלא
 לשמ' פי' שיכול להיות כוונתו כדי לכבוש היזה"ר : וזהו
 לעולם יעסוק בתור' אפילו שלא לשמ' כ"ל לכבוש את
 יארו שמתוך שלא לשמ' כזה בא לשמ' יבא ללמוד לשם
 ה' אחרוני' כ"ל : וזהו אם פגע בך מנוול זה משכחו
 לבית המדרש פי' דוקא נריך אתה ללמוד כדי לכבושו :
 וזהו אם אמר יאמר העבד דהיינו כ"ל דהאדם
 המתחיל להלך בעבודת הש"ת נקרא עבד ואם אמר
 יאמר אהבתי את אדוני פי' אני אוהב הש"ת ב"ה
 ואת אשתי פי' וגם אני אוהב את עיני עובדי : לא
 אהב הפשי' פי' עייני חייני אוכל לנאת הפשי' שכל
 העוסק בתורה נקרא בן חורין וזה מעכבי שאיני בן
 חורין : ואמר והגישו אדוניו פי' יעסוק בתור' לשמ'
 כדי להגיש וליחד אדוניו אל הדלת היא השכיני' הנקראת
 דלה בגלות המר הזה ליחד קב"ה ושכינתו : ור"ע
 אדוניו פי' שירא' להתקשר מאוד לעבודת הש"ת ועבדו
 לעולם : ונחזור לביאור הכתוב באבן או באגרוף פי'
 מלשון בעלי אגרופין דהיינו גם כזה יכול לכבוש את יארו
 שנריך להתחזק ולהתגבר ולהרגיל את עצמו במדות
 טובות כדי שעי"ז יהי' בעל אגרוף לנצחו : וזהו בא
 דוד והעמידן על י"א בא חבקוק והעמידן על אחת דיק
 באמונתו יחי' פי' בא דוד המע"ה העמיד על י"א
 מדות הולך תמים ופועל זקק וכו' וחבקוק העמידו
 על אחת זלדיק באמונתו יחי' מלשון ויהי' אומן את
 הדסה דהיינו הדיק המרגיל א"ע להתגדל במדות
 טובות יחי' יש לו חיות קדושי והיינו אחת שהכל הוא
 אל אחדות : ואמר הכתוב ואם יכה את היזה"ר באבן
 היינו בתורה כ"ל קו באגרוף היינו במדות טובות
 כ"ל : ולא ימות שעדיין לא המית אותו לגמרי :
 ונפל למשכב פי' מה שיבא ח"ו מכשול עביר' לאדם
 זה נקרא בשם נפילה והיינו שיכשל חלילה בטומאת
 קרי ר"ל וזהו ונפל למשכב : ואמר אם יקום פי'
 דהעולמות

ויזהר יכול להחטיאו שהוא מגרה חותו בתחום
 הגשמיים הנקראים בשם אשה דהיינו נוקבה כמ"ש
 האש' אשר נתתה עמדי השיאי ואוכל אכל הוא
 מתגבר על היזה"ר והוא בעל אשה שהוא מתגבר
 על תאוותיו שלא לעשותם : ויזהר אשתו עמו פי'
 שכרו יהי' לעו"ב שהלא אשתו עמו דהיינו התאוות
 שהתגבר עליהם יהי' לו לשכר : ואם אדוניו יתן לו
 אשה פי' שיש לדיק גמור ושלם שאין היזה"ר יכול
 להחטיאו רק הש"ת מוננין לו אח' נדנד חטא קלת
 כדי שעי"ז שיהיה לבו בידוד חטא הזה שבא לידו
 וירב' בתשוב' וחרטי' יעלי' למדרג' יותר : וזהו וילדי'
 לו בנים אזי בנות רמז כ"ל שעי"ז יבא למדרג'
 גדול' שיהי' לו מלות הרב' שזה תולדות הנדיקים
 מעשים טובים : האשה וילדי' תהי' לאדוני' פי' מונני'
 תמילא שזה נחשב לו לזכיות לפני ארון הכל : והוא
 יבא בגפו ר"ל שלא יזקק לו למדרגתו הנדנד חטא
 הזה רק יבא בגפו כ"ל וק"ל :

1944

וכי ימכור איש את בנו לאמה וכו' : ע"ד
 הרמז יש לפרש דהשכיני' נקראת
 בת כידוע ואמר הכתוב כי ימכור איש זה הקב"ה
 שנקרא ה' איש מלחמה : לאמה חלילי' שפח' כי תירש
 גבירתה : לא תלא כלאה העבדים : בראשי אברים
 פי' אם ח"ו תקלקל את האברים שן באכילי' עינים
 בראי' ויאר אברים וגיד האמי' בכלל נריך שימור גדול
 שלא יתן מקום לאחוז כחות הטומא' חלילי' ואם ח"ו
 תקלקל ותשחית האברים אזי איך גרמת גלות השכיני'
 שלא תלא מן הגלות המר' ובני' תלא אמרו חז"ל
 ודרשו מן המקרא שתלא בשם ויובל רמז לששה
 קלוות וליובל העליון דהיינו כאשר יתקנו ישראל את
 הששה קלוות והיובל אז תלא מן הגלות השכיני'
 ועוד מוסיק עליו אמה עברי' שתלא בסמינים : רמז
 על התור' הקדוש' אם תקני' אות' בסמינים ע"ד
 שאמרו חז"ל אין התור' נקנית אלא בסמינים כו'
 סימנים היא לשון סימני הקטורת ויש לומר הפי'
 בדברי חז"ל אין התור' מתקיימת ומקובלת לפניו
 יתברך שמו לעשות נחת רוח להש"ת אלא בסמינים :
 פי' אלא כשמעלי' ריח ייחוח כל מיני בשמים קדושי'
 וטהרי' ופרישות וחסירות וריוות שנאמר שמי' בפייהם
 שהפי' הלומד תור' תעלה בשמים לריח ייחוח לפניו
 שיהי' שומר פיו ולשונו מכל דבר רע התור' הזאת
עושי' נחת רוח ליוארו לעלות השכיני' מהגלות ויגאלנו
באלות עולם בטהרי' בימינו אמנן כ"ר :

וכי יריבון אנשים וכו' : ע"ד המוסר נרא' לפרש
 דהני' הש"ת ב"ה נתן באדם שני ימים
 י"ט ויזה"ר ושיהיה נקראים אנשים דהיינו ח"ו יתגבר

כל אהלים דהיינו על המזות שיהיו בשלימות ועל
 עזירות שלא לעשותם ח"ו אזי הנדיק הזה הוא משלם
 חזי נזק דהיינו מה שספולס הוא חזי לריך הוא להשלים
 החזי זאת שלא יבא לדי נזק ח"ו בהמנע ח"ע מהמזות :
 וחו משונה קרן בחזר הנזק פ"י הנדיק שהוא משנה
 ומתחבר ח"ע לדור בין רשעים דהיינו בחזר הנזק
 משלם נזק שלם רמו אף שהוא נדיק גורם נזק שלם
 ח"ו וחו ויהי בחזי הלילה דעו"ז נקרא לילה ואמר
 הכתוב האדם הזה שהוא רוא' תמיד שהוא חזי הלילה
 דהיינו שהעולם מחז' זכאי וכו' ויהי הכה כל זכור
 בארץ מזרים פ"י הקב"ה בעזרו זכור רחמיו הוא מכה
 כל זכור בארץ מזרים ר"ל דהיינו המז' הבאה מזד
 הינה"ר : וחו רמו ארץ מזרים דהיינו מייר' ים שהוא
 מייר' להשכיני' : הקב"ה בעזרו להכות הינה"ר לכל
 ישלוב בו דהיינו שאדם הזה מבין בעלמו ליזהר ממזות
 כאלו הבאים מזד הינה"ר : וחו שאמר רבה כגון חנו
 דינויים ח"ל ח"כ לא שבקת ח"י לכל זרי' ר"ל כגון
 חנו דינויים דהיינו שעולם הוא מחז' על מחז' ונריך
 זהירות גדול לשמור מחטא כל דהוא שלא להכריע ח"ו
 לכף חוב' : ח"ל ח"כ לא שבקת כו' דהכי לפעמים הנדיק
 נכשל בזדנדור חטא קל מאתו יתברך כדי ליתן חיות
 לחיזוניים וח"ל לא שבקת ח"י לכל זרי' ר"ל שלא יהי'
 חיות לחיזוניים מאחר שנריך ליזהר כני"ל : וחו ובשר
 בשדה טרפ' לא תאכלו פ"י שדה רמו לחקל תפוחין ודיינו
 ובשר בשדה ר"ל המז' שתעשו' טרפה לא תאכלו לריך
 זהירות גדול שלא יהי' זה כה הינה"ר לטרוף אוחס : לא תשא
 שאור שע"י זה כה הינה"ר לטרוף אוחס : לא תשא
 שמש שוא דהיינו שהינה"ר מסית אותן לעשות מזות
 בתערובות שוא לא תשמע לו' אל תשת' ידך עם רשע
 להיות עד חמס פ"י אם תעש' ח"ו המזות בשיתוף עם
 הינה"ר : אזי יהי' הוא עד חמס ע"ד שאמרו עול' ומסטין
 ויהי' עד לחמס את המז' וזאת שלא נעשית כתקני' :
 וחו וכי ינלו אנשים יחדיו רמו על ינה"ר וינה"ר כי כי
 יריבון שניהם ויתווכחו יחד כני"ל ויאמר יעקב מכרה
 כיום כו' : ונגפו אשה הרה דאדם כזה שעוש' מזות
 עם הינה"ר מעורב בטוב ורע אזי בטנו מלא מזות
 שאינו מולא בהם שום חסרון ועל עונותיו אינו משגיח
 לעמוד עליהם והוא כאש' הרה ע"ד ש"ה הרה עמל
 משא"כ אם משגיח שיעש' המזות בשלימות אזי הוא נוגף
 את האש' הרה היינו העמל : וינלו ילד' פ"י שזויא ילדים
 דהיינו מעשים טובים שהם עיקר תולדות הנדיק' וק"ל :
א חבול תחבול שלמת רעיך וכו' : דהנשמי'
 נקראת שלמה דהיינו לבוש והבורח ז"ה
 נקרא רעיך כדאיתא במדרש לא זו מחבבן עד
 שקראן חמי אחותי רעי : ואמר הכתוב אם ח"ו
 חבול תחבול את הנשמי' שנתן לך הקב"ה הנקרא רעיך
 דהיינו

דהעולמות עליונים נקראים קומ"ה ואם יש לו קומה
 שהוא במדרג' זאת וסתהך בחזק פ"י שהוא הולך במדרג'
 שכל החיזוניות מביא אל הקדוש' : על משענתו היינו
 שכבר יש לו משען גמור ע"י התור' ומדות טובות
 בלי שום סיג ופסולת : ונקמה המכה פ"י אז הוא נקי
 המכ' היינו הינר טוב שתמיד הי' לריך להכות ח"ע עם
 הינה"ר ולא ילטרך עוד לזה וישלים עמו לעבודת
 הש"י והנדיק כזה רק שבתו יתן דהנדיק בעוה"ז
 ושבתו הוא בעולמו עליוני' שכל מחשבותיו ועליותיו
 בעולמות עליונים וכאשר רק שבתו יתן בעוה"ז ורפח
 ירפח דהיינו השפעתו יחלק לעולם וק"ל :
ו כי ינלו אנשים כו' כ"ל דהכה כתיב ויאמר עשו
 הלעיטני נח מן האדום האדום הזה ויאמר
 יעקב מכרה כיום וכו' י"ל שזה רמו על הינה"ר
 נקרא עשו וי"ט נקרא בשם יעקב דהיינו שהינה"ר
 הוא מסית לאדם תמיד : הלעיטני נח מן האדום רמו
 האד"ם אפר דם מרה שילך אחר התאויות הגשמיות
 והתומרות : ויאמר יעקב מכרה כיום את זכורתך לי
 דהמזות נקראים זכור מלשון בקור ודריש' דכ"ף בק"ף
 נתחלפים באותיות ג"כ דהיינו קודם שיעש' אדם מזות
 לריך לבקר ולדרוש לעשות' כמלותה וכתקני' בלי שום
 פני' ולאזור בתשוב' קודם עשיית' והנה לפעמים
 הינה"ר מסית לאדם ג"כ שיעש' מזות כדי שיהי' לו
 אחז' ר"ל ג"כ בהמזות שאיני עוש' אותן כתיקוני'
 ויש לו כה לאחוז בהם' וחו טענת הינ"ט נגדו :
 מכרי' כיום כו' פ"י מה לך עוד להסיתני לעשות מזות
 שאינם ללולים רק מעורבים עם פניות די לך שאתה
 מסיתני לעזירות ח"ו ומעתה הניח לי המזות שלא
 יהי' לך חלק בהם : וחו מכרה כיום את זכורתך לי
 פ"י מכור אותם לי שיהיו ללולים כיום בלי תערובות
 שאור וממילא בלתי אפשרי לעשות מזות בשלימות
 כי"א בהקדם לחקן עונות :
 וחו ויהי בחזי הלילה ויהי הכה כל זכור וכו' : דהכי
 כתיב זה יתנו כל העובר על הפקודים מהחית
 השקל ויש לפרש ע"פ דאיתא בגמ' לעולם ירא' אדם
 ח"ע כאלו כל העולם כולו מחז' זכאי מחז' חייב
 זכה מכריע כל העולם לכף זכות לא זכה מכריע וכו' :
 וחו כל העובר על הפקודים פ"י מי שירא' שיהי'
 הוא ג"כ נמנה בזמין הנדיקים העוסקים בתור' ובמזות
 אזי יראה תמיד מהחית השקל דהיינו שהעולם הוא
 שקול לתנאין כני"ל מחלה זכאי וכו' ואז יהי' ירא' ומרד
 לעשות מזות וליזהר מכל חטא' וחו שרמזו חז"ל שור
 זה קרן וי"ל דהשור הוא לשון הבעה והסתכלות דהיינו
 שהנדיק מסתכל על העולם תמיד שהוא מהנה כני"ל
 וזה הוא קרנות וזכרות ישראל : ואמרו חז"ל תם משלם
 ח"י דתם הוא רמו שהוא תם יושב אהלים שמתחכל על

ויהי
 יתברך

נועים משפטים אלימלך

דהיינו שתחטא ותקלקל ותפגוס כנשמך ותתמשכן חלילה כשמך בין הקליפות ר"ל. עד כאן השמש תשיבנו לו פי' לא תתחיל מיד להחזיק במדת חסידות כהתלהבות אש ובכסירות רק מתחילה לריך לתקן את אשר עוות ולכבס כתמיו אשר עשה כהשגמי והוא דומי למשל למשגל אחז מהמכל טוב ככל מיני תכלין רק שלא הי' נזהר מלשמור המאכל מלהתערב בו פחמין או אפר והי' התבשיל הוא טוב למאכל רק כהגיע הפחמים והאפר ככל פעם לתוך הפה ויגרס בהן שינוי אזי נודאי האדם האוכל המאכל הזה זורק את המאכל מתוך ידו כן הדבר הזה האדם שעוות וקלקל ורוי לעשות מאכל טוב להבורא ב"ה עם התערבות חמץ טורפים לו כפניו אוי לאותה בוש' וכלימי' אלא כילד יעשה. עד כאן השמש קודם שיבא לו הכסירות והתלהבות תשיבנו לו פי' תשיב את השגמי' להבורא ב"ה לתקן ולכבס אותה:

וזהו שלמה אחי' כעוטי' על עדרי חרדי' דהלדיקים נקראי' עדרי וגם נקראים חרדים להבורא ב"ה חכו שהשכיני' מהללת ומשבחת הלדיקים להבורא ב"ה שהם עשו לה שלמה ומלבוש להתעטף בה ע"י התורה ומלות שפועים בשלימות והיינו שלמה אחי' וכו' השיין כגמאל: על עדרי חרדי' היינו ע"י הלדיקים שהם חרדי':

וזהו לא תשחט על חמץ דם זבחי פי' דזבח ע"ש דם דעיקר הזבח הוא הדם ואמר כשתשחט זבח לי לא תהי' עם חמץ ככ"ל: ולא ילין חלב חגי עד בוקר דודר המע"ה אמר זה דרכם כסל לנו פירש"י ז"ל זה דרכם של רשעים כסל לנו שיש להם חלב על כסליהם ומכסים אותם ואינם יועלת אותם לשוב מרעתם ואחריהם כפייהם יראו סלה: יש לומר הפי' כך שתמיד הוא כפייהם שבאחריתם דהיינו לעת זקנותם יראו את אשר קלקלו ועוותו וי"ל ג"כ הפי' כאן כך ולא ילין חלב פי' החלב שהוא על הכסלים לא יהי' מלין את חגי היינו קדושתו דהיינו האש התלהבות לשוב בתשובי': אל ילין עד בוקר היינו עד הזקנה שלא תאמר עוד יש לי זמן לשוב אלא תשוב מיד כי מי יודע מה יולד יום ישוב היום שמא ימות למחר: ונדוור לביאור הכתוב הנ"ל עד כאן השמש דהיינו קודם שבא לך הכסירות והקדושי' תשיב את השגמי' לו להקב"ה שתשיב בתשובי' מיד והנה הכתוב מלמד אותנו מה היא עיקר התשובי' ואמר כי הוא כמותה לבדו פי' דמנינו באצמנלך שאמר לשרה הנה נתתי חלף כסף לחמך הנה הוא לך כסות עינים לבל יאמרו שהתעללתי בך בעצרי' ח"ו והממון שנתתי לך יכסה זאת שלא יאמרו כך והוא הפי' כאן כי הוא כמותה לבדו פי' העיקר התשובי' שעי' זה יכוסו העבירות:

CLEANSE
CLEAN
START
OVER
from
ZERO
START
with
NOTHING

TODAY!!

לבדו פי' ילך כבדיות צויות הבית וישים אל לבו איך חטא לפני מלך מ"ה הקב"ה ויבכה כדמעות שליש על עונותיו כחרטי' גמורי' ולקבל על עצמו שלא ישוב עוד לכסלה וככה יעשה ככל יום תמיד ונודאי בעושה"י הוא מנכסה העונות בזה: ב שמלתו לעורו פי' אח"כ יעשה שמהל להשכיני' לאור העליון ע"י התורי' והמלות שעשה דלותיות אחי' מתחלפין:

HOG
+ COVER-UP
FAVOR
EXTRA

במה ישכב פי' ישכב כהשקט על מטתו שלא יבא לו שום הרפור ומחשבי' במה לשון ואנחנו מה: ואם יאמר איך אפש' שיחי' לי תקי' על עונותי ע"י התשובי' הזאת ואמר וחי' כי ילעק אלי' בזכי וזעקה ושמעתי כי חנון אני וק"ל: אדרי' לא תקלל וכו' נראה לפרש דהנה התורה הקדושה' מלמדת אותנו את הדרך אשר נלך בה להגלל מן הדינים שלא ישלטו בנו דהיינו שזריכים אנחנו להמתיק הדינים שגם הם יסכימו עמנו לרחמים וחלילה להתגרות עמהם לקלל ח"ו רק להמתיק אותם. זה ש"ה אלהים לא תקלל ר"ל הדינים לא תקלל' וזהו זבחה לאלהים יחרם כו' פירש כשתר' לזבח הדינים יחרם בלתי להי' לבדו יחרם הוא לשון הקדש ע"ד דאיתא בגמ' סתם חרמים להקדש וזהו יחרם להי' כו' פי' העיקר להביאם אל הקדושה להי' לבדו ולהפכם לרחמים ממילא:

LOSS
IS
NOT
EXTRA

וידר' ואלה המשפטים אשר תשים וכו' ויו מוסיף על עינין ראשון הנאמר בפרשת יתרו העשרי' הדברות שלטונו ישראל וכאשר תשמור כל הדברים אזי כל המשפטים תשים לפניהם שיחיו הדינים נמתקים ממילא: וכשיא בעמך לא תאור דהלדיק גמור הסולך תמיד בקדושי' נקרא גשיא' חסוהו נשיא' הביאו את אבני השוהם דאבני החושן היו נגד י"ב לרופי' הוי' ב"ה והנשיאים שהיו לדיקים גמורים הם הביאו את האבנים האלה דהיינו שפעלו ותקנו והביאו את י"ב לרופים הנ"ל ואל הנ"ל האמיתית הוא הנ"ל אנחנו מחויבי' לחבר אליו בזכי להוסיף לו אור גדול בקדושתו שתתפשט אורו על כל העולמות. חסו נר' הי' נשמת אדם ר"ל האור הי' לריך אתה להכניסו אל הלדיק בגמור אשר לו נשמת אדם דהיינו נשמה עליונה וגבוסה: ואמר הכתוב ושיא בעמך וכו' דהנה הנביא הוכיח את ישראל ועמך כמריבי' כהן יש לומר פירושו דאיתא בגמ' דחז"ל תקנו לכהנים גט מקושר מהמת שהם קפדנים ובתוך כך יתראה לה שלא יגרשה ולהבין באמת מה שהכהנים קפדנים הוא מהמת שהכהן יש בו לך קדושי' יתירי' ואורייתא הוא דמרתחי' לי' כדאיתא כל רותחא בישא בר מרתחא דרבנן דהוא טוב והוכיח הכ"ז ועמך כו' ר"ל הפשוטי' בני אדם הנקראים בשם עם כמריבי' כהן פי' הם רתחים וקפדנים ככהן: וזהו ועמך שהם פשוטי' עם ככהן

1946 After all is over New beginning

Keep Bigger than Big Robber

וְדָוָד כִּי יִפְתָּה אִישׁ בְּתוּלָה יִפְתָּה לְשׁוֹן יִפְיוּ דַהֲיִינוּ
 הָאִישׁ הַלְדִּיק אֲשֶׁר יִיפֶה אֶת הַשְּׂכִינִי לְהַקְרָא
 בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֲרוּסָה רָמָז עַל לִימּוּד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ
 ע"ד דְּאִיתָא בְּגַמְי' כֹּל הַלּוּמַד תּוֹרָה בְּפָנָיו עִם הָאֲרָץ
 כְּאִלוּ בּוֹעַל אֲרוּסָתוֹ בְּפָנָיו שְׂנֵאמַר תּוֹרָה זוֹה לְנוּ מִשָּׁה
 מוֹרָשָׁה אֵל תִּיקְרִי מוֹרָשָׁה אֵלָּא מְאֻרָסִי וְלִהְיוֹן כּוֹנֵת
 דְּבָרֵי חַז"ל הַקְדוּשִׁים י"ל שְׂרַמְזוּ עַל הַלּוּמַד תּוֹרָה עִם
 אִיזָה פְּנִיּוֹת ח"ו לְשׁוֹם כּוֹנֵת אַחֲרַת שְׁלָא לְשֵׁם שְׂמִים
 וְהִיִּינוּ בְּפָנָיו עִם הָאֲרָץ דַּהֲיִינוּ שְׁלומָד כְּדִי לִהְיוֹת מְמַנֶּה
 לְהַתְגַּאֲלוֹת וְלִהְשַׁתְרַר עַל ע"ה אִזִּי הוּא כְּבוֹעַל אֲרוּסָתוֹ
 אֲבָל הַלְדִּיק הַלּוּמַד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ שְׁלָא לְשׁוֹם פְּנִי אַחֲרַת
 אִזִּי הוּא מִיחַד שֵׁם הוּי' ב"ה: חֲזוֹה אֲשֶׁר לֹא אֲרוּסָה
 פִּי שְׁלָא לְמַד בְּאוֹפֵן זֶה ח"ו שְׂהִיָּה כְּבוֹעַל אֲרוּסָתוֹ
 רַק שְׁלמָד לְשִׁמְהָ אִזִּי הוּא מִיפֶה לְהַשְׂכִּיחַ וְשָׂכַב
 עִמָּה רָמָז לְקַבְּלָהּ וְשְׂכִינְתֶיהָ וְהֵאמַר הַכְּחוּב מֵהָרַ יִמְהַרְגֶהָ
 פִּירוּשׁ הַעֵיקָר לְרִיךְ שְׂהִיָּה מֵהִיר חֲרִיז בְּמֵלֶאכְתּוֹ מֵלֶאכְתּוֹ
 שְׂמִים ע"ד שְׁאֲמָרוּ חַז"ל זְרוּתֵי מִצִּיָּה כִּי וְלִידֵי רוּחַ
 הַקְדוּשׁ עַד תַּחֲיִית הַמַּתִּים וְלְרִיךְ זִירוּת בִּיחָר לִי
 לְאִשִּׁי רוּמָה שִׁפְעוּל בְּעֻבּוּדָתוֹ שְׂחִיבָה לִימִין דַּהֲשַׁמְאֵל כֻּלְלָה
 בִּימִין הַקְרָא בְּשֵׁם זָכַר וְהַשְׂמַאל קְרָא בְּשֵׁם נוֹקְבָא לִי
 וְחֹה לוֹ לְאִשָּׁה פִּי שִׂכְנִים הַנוֹקְבָא לוֹ ר"ל לְדוּכְרָא:
 וְחֹה בְּכָל מִקּוּם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי וְלֹא נִלְמַד אֲשֶׁר
 תּוֹכִיר אֶת שְׁמִי רָמָז עַל הַכִּנְסַת שְׁמוֹ בְּדוּכְרָא שְׁהִם
 רַחֲמִים גְּמוּרִים אִזִּי אֲבָא אֲלֵיךְ וּבְרַכְתִּיךָ חֹה זָכוֹר
 אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שְׁכַל קְדוּשַׁת שַׁבַּת תְּרַחֵם לְהַבִּיא
 לְמַדְרַגַּת זָכַר:

קבוצה מדינית

Year 7000 the year has begun

Uranus in Taurus NEN

כַּכְּהַן אֲוֹמְרִים שְׂאוּרִיִּיתָא הוּא דַּמְרַתְחִי לְהַס וְאִין לֶךְ עוֹן
 גְּדוֹל כְּעוּסָם שְׂהוּא כְּעוּבַד ע"ז ר"ל וְלְרִיךְ הַרְחַקָה גְּדוֹל
 מֵאֵד מֵאִישׁ כָּבֵל כּוֹה חֲזוֹה וְשִׂיָּא בְּעַמְדָּא ר"ל כְּשִׁהֲנִישִׂא
 עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂי עִם וּמַעֲרוֹב בְּמַדּוֹת הַעַס כְּכ"ל וְעוֹמֵךְ כְּמִרְיָבִי
 כֵּהֵן: לֹא תֵאֻר פִּי הַרְחַק תְּרַחֵק מִמֶּנּוּ כְּמַשׁוּר הַמוּעַד
 וְאֵל תִּתְחַבֵּי אֲלִיוּ לְהֵאִיר צוּ בְּאוּרֵךְ אֹרֶחַ הִי מֵלֶאכְתֵךְ
 וְדַמְעֵךְ לֹא תֵאֻחַר פִּירוּשׁ וְגַם אִם תּוֹכָה שְׂתֵהִי מֵלֶא
 מִירְחַת הִי וְקֻדְשׁוֹ חֲזוֹה מֵלֶאכְתֵךְ: וְדַמְעֵךְ לְשׁוֹן דַּמְעוֹת
 דַּהֲיִינוּ הַבְּכִי וְדַמְעוֹת: לֹא תֵאֻחַר פִּי תְרַחֵם מֵאֵד מֵאֵד
 שְׁלָא יֵהִי בְּהַס שׁוֹם פְּנִיָּה ח"ו כְּדִי שְׁלָא יֵהִיוּ נְתוּרִים
 לְאַחֲרִים ר"ל אֵל הַקְּלִיפּוֹת ח"ו חֲזוֹה לֹא תֵאֻחַר לִי אַחֲרִים
 נְכִרִים וְהֵאמַר הַכְּחוּב צָכוֹר בִּינֵךְ זֶה רָמָז עַל הַלְדִּיק
 הַקְדוּשׁ מֵרַחַס אֲמָנוּ כְּמוֹ צָכוֹר שְׂהוּא קְדוּשׁ מֵרַחַס
 שְׂתַקְדַּשׁ ע"י אֲבִיו בְּמַחְשַׁבּוֹת קְדוּשׁוֹת בְּשַׁעַת תְּשַׁמִּישׁ
 וְהוּא נִקְרָא בֵּן לְמִקּוּם ב"ה וְהֵאמַר בִּינֵךְ פִּי מַה שְׂאֵתָה
 נִקְרָא בְּשֵׁם בֵּן הוּא לְטוֹבְתֵךְ ע"ד אִם תִּלְדֵךְ מִהַ תְּפַעַל
 לוֹ יִתְבַרֵךְ: חֲזוֹה בִּינֵךְ דִּיקָא ר"ל הַמְדַרְגִי הַזֶּה שְׂאֵתָה
 נִקְרָא בֵּן הוּא לֶךְ לְטוֹבְתֵךְ וְהֵאמַר הַשְּׂחִיבָה אֵל הַלְדִּיק
 הַשֵּׁלֶם מֵרַחַס אֲמָנוּ צָכוֹר בִּינֵךְ: תַּתֵּן לִי ר"ל שְׂתֵרַחֵם
 לִימִין לִי מַה שְּׂיִיךְ לִי וְר"ל לִיחַד קַבְּלָהּ וְשְׂכִינְתֶיהָ שְׂהוּא
 דְּבַר הַרְאֵוִי וְשִׂיךְ לִי: כֵּן תְּעַשֶׂה לְשׁוֹרֵךְ וְכוּ' דְּאִיתָא
 בְּגַמְי' ב"ק אֲרַבְעָה אֲבוֹת נִזְיוֹקִין הַשׁוֹר וְכוּ' וְאִיתָא
 בְּס"י רָמָז לְאַרְבַּעַת כַּחוֹת הַקְּלִיפּוֹת ר"ל שְׁהִם נִגְדַּל אֲבוֹת
 הַקְדוּשִׁים ע"ה וְלִכְאוּרֵי הַלֵּל הַאֲבוֹת הַס רַק שְׁלֹשִׁי וְאֵת
 זֶה לְעוֹמַת זֶה עַשֶׂה הִי וְלִמְנֵה הַאֲבוֹת נִזְיוֹקִין הַס ד' אֵךְ
 בְּאֵמַת דוּד הַמֶּלֶךְ ע"ה רַגַל רִבְעִי וְנִמְאָל גַּם בְּהַקְדוּשׁ
 הַס ד' אֲבוֹת: וְרָמָז הַפִּי שְׂאֵמַר הַתְּנָא בְּתוּלָה נִשְׂאֵת
 לְיוֹם הַרְבִּיעִי רָמָז עַל הַשְּׂכִינִי שְׂנַקְרָחַת בְּתוּלָה כְּמַשֶּׁה
 קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל דַּהֲיִ: הַיְחוּד הַגְּמוּר צַעַת הַתְּחַלַּת
 מַלְכוּת בֵּית דָּוִד שְׂהוּא רַגַל רִבְעִי כְּשִׁהִי מֵאִיר מַלְכוּתוֹ
 כִּיּוֹם אִזִּי הִי הַיְחוּד הַחֲמִיתִי הַגְּמוּר: וְהַלְמַנָּה לְיוֹם
 חֲמִישִׁי רָמָז עַל הַשְּׂכִינִי הַקְדוּשׁ בְּגִלּוֹת הַמַּר הַזֶּה
 שְׂנַקְרָחַת חֲלֵמִי גְלַמּוּדִי אִזִּי הַיְחוּד הוּא ע"י הַלְדִּיקִי
 שְׂהוּא רָמָז חֲמִישִׁי דַּהֲיִ ב"י בְּרַכָּה לְדַגִּים הוּא הַלְדִּיק
 הַנִּקְרָא כֵּן שְׂהִיָּא מְדַרְגִי עֲלִיוֹן וְע"י אֹרֶחַ קְדוּשָׁתוֹ הוֹכֵה
 וְהַלְלוּ כִּיּוֹם זוֹכֵה וְגוֹרַם יְחוּד קַבְּלָהּ וְשְׂכִינְתִי בְּגִלּוֹת
 הַמַּר הַזֶּה וְהֵאמַר הַתְּנָא שְׂפַעֲמִים בְּשַׁבַּת ב"ד יִשְׁבִּין
 בְּעִירוֹת רָמָז עַל ב"י מִקְדָּשִׁים שְׂהִי הַדִּינִים שׁוֹרִים
 בְּעִירוֹת אִזִּי בְּעוֹיָרָה וְהַחֲרָבוּ: שְׂאֵם הִיָּה לוֹ טַעַמַת
 בְּתוּלִים ר"ל כְּאֲשֶׁר הַמֵּלֶאכְתּוֹת לְדִיקִים כְּאֵלָּה שְׂהִי
 לְהַס טַעַמּוֹת לְעִשׂוֹת אֶת הַשְּׂכִינִי שְׂתֵהִי בְּתוּלִים
 חֲחִירִים לְהַקְרָא בְּתוּלָה בְּמַהֲרָה כְּמֵאֵז הִי מַשְׂכִּים לְב"ד
 ר"ל אִזִּי יֵהִי מוֹקְדֵם לְהַדִּירִים וִידוּ עַל הַעֲלִיוֹן וְתַקִּיפִי
 עַל הַדִּירִים חֲזוֹה שְׂהַתּוֹרִי הַקְדוּשׁ מֵלְמַדַּת אֲוִתּוֹ אֲשֶׁר
 כּוֹכַל לִיחַד הַשְּׂכִינִי בִּיחּוּד הַחֲמִיתִי הוּא ע"י הַתּוֹרִי
 הַקְדוּ הַלּוּמַדִּי לְשִׁמִּי:

4000 5000 7000

טרפה הכל ואמר הכתוב הוי זהיר באכילתך שיבי
בקדושה והגשמי שבתוך חכילה תשליך מרחוק להכליב
כמו עשן המערכה ואל יקרצ אליך כלל וכלל :

ונחזור לביאור הכתוב כן תעשה לשורך וללאך פי
אם תרצה לפעול לתקן מדת השור ככ"ל
ובין אם תרצה לעורר חסדים לישראל הנקראים לאן
קדשים אזי תעשה באופן זה : שבעת ימים ר"ל תראה
לתקן השבעה מדרגת שיחיו עם אמו דהיינו העולם
העליון הנקרא אס לעולם התחתון ממנו : וביום השביעי
תתנו לי שם הוא יחוד גמור האמתי והבן וק"ל :

לא תבשל גדי בחלב אמו : נראה לפרש ע"ד
הרמז דיש ליתן טעם לשבח למה
נאסר לנו בשר בחלב והמלאכים כשהיו אלל אברהם
אזינו ע"ה נתן להם דוקא בשר בחלב : וגם אנחנו
בחג השבועות התירו לנו חז"ל שלא להמתין אחר
הגבינה השיעור כמו בשאר ימות השנה : ויש לומר
כי בשר רומז לגשמיות וע"י שהלדיק אוכל הגשמיות
ביחודים הוא שוחז השפעות מעולמות העליונים : ע"ד
שאמרו חז"ל באשה דם נעצר ונעשה חלב כמו כן
הלדיק באכילתו חכילתו נעשה חלב דהיינו השפעה
נקרא ע"ש חלב : ומחמת שאין בנו כח לעשות היחוד
למטה לכן זיוה הש"ת שלא לאכול בשר בחלב כדי
שלא לערצ מה ששייך למעלה עם מה שלמטה : ולא
כן המלאכים שכח בידם לעשות היחוד אמתי גמור
למטה כמו למעלה ולכן לא היו לריכין לשאוב דוקא
מלמעלה לכן אכלו בשר בחלב : וזה הטעם שהתירו לנו
בחג השבועות לאכול אחר גבינה בלא המתנת שיעור
מחמת שאז הוא שעת מתן תורה הקדוש' ואנו מראים
עלמינו שאנו דוגמת המלאכים בשעת מ"ת ע"י התור' :
רק לזה לפעול השפעות לריך לדיק גמור ושלא שעי'
אכילתו ביחודים יפעול השפעות ביחודים : אבל כל
זמן שאדם אין שלם בלדקותיו ועדיין הוא רך כגדי
לפעמים תחוק ולפעמים תחלש ביראתו לזה אין
ראוי לייך במעלות קדושים לעשות יחודים : ח"ש
הכתוב לא תבשל גדי בחלב אמו פי כל זמן שאתה
רך וחלש בלדקותיך כגדי אסור לך לבשל דהיינו
להמשיך השפעות מעולמות העליונים ע"י יחודים :
וזה בחלב רמז להשפעה ככ"ל : אמו רמז לעולמות
העליונים הנקרא אס לעולם התחתון : וזה שאמרו
חז"ל דרך ביסול אסרם תורי' והמאלל שלא נגמר
לאכיל' לריך ביסול עד שיבסול כל זורכו שיחי'
ראוי לאכיל' וכמו כן האדם שעדיין לא נגמר בלדקו
נקרא ע"ש ביסול כל זמן שהוא מחמת שעדיין
לריך לביסול וגמר : ואמרו חז"ל דרך ר"ל כ"ז שהוא
במדריגת ביסול אסר' תורי' ככ"ל לעסוק ביחודים :

כרם דהנה יש שני מיני שדות כמס"ה ראה ריח בני
כריח השד' וזהו ישראל הקדושים המשולים לשדה חקל
תפוחים : ולעומת זה עשה חלקים כמ"ש ועשו צא מן
השד' נקרא שדה אחר : וגם ישראל נקראי כרם הים
לידידי כרם ה' לצאות : ואמר הכתי כי יבער איש
לשון הבערה והדלק' דהיינו איש לדיק שיבער א"ע
בהתלהבות אש על השד' או כרם הים ישראל : ושלה
את בעירה ודרשו חז"ל זו רגל : ר"ל ככ"ל שעם הסרג'
יפעול ובער בשדה אחר : פי שיבער ויכלה השד'
אחר מיטב שדכו ומיטב כרמו ילם כל המיטב של
השד' והכרם ילם לשון ילם ויתקן הכל על מכונו :
והוא שן רמז על התעורר' החסדי' שנתעורר על
די הלדיק שיש לנו ל"ב שינים כנגד ל"ב נתיבות
פליאות חכמה ועם היחוד הזה נתעוררים חסדים
דהנה יש ב מיני חסדים חסדים מגולים וחסדים
מכוסים : ולזה רמז שן פעמים מגולה ופעמים מכוסה
כדאיתא בגמ' למה נקרא מצבה שן משום דפעמים
מגולה : וזהו לעושה כפלאות גדולות לבדו כי החסדים
הם מכוסים והם אלל הש"ת לבדו הוא עושה עמנו
כפלאות כ"ה :

וידרו הפלוגתא רב ושמואל רב אמר מצבה זה אדם
לדאם נטריקון אדם דוד נשיין דהיינו שהלדיק
יכול לפעול הכל ויכול לפעול לגרום צאת המשיח :
ושמואל אמר מצבה זה השן דאיתא בגמ' שמואל סבר
אין בין עוה"ז לימות המשיח אלא שעבוד מלכויות וחי'
מצבה זה שן ר"ל שיכול לפעול חסדים ככ"ל :

וידרו ובשר בשדה טרפה לא תאכלו פי שיחי'
אכילתכם בקדושה כדי שלא תתנו כח לשדה
טריפה דהיינו אל הקליפה ר"ל דהוא שדה אחר ככ"ל :
בשר רמז לגשמיות : לכלב תשליכו אותו דאיתא מעולם
לא נן אדם בירושלים ועבירה בידו דתמיד של שחר
הי' מכפר על עבירות של לילה ושל בין הערבים
על עבירות היום : לכאורה הלא אין קרבן מכפר
בלא תשובה וגם לשון לן אין לו פי הלא גם ביום
לא הי' לו עבירה שתמיד של בין הערבים הי' מכפר
על עבירות של יום : אך הענין הוא כדאיתא בזוהר
הקדוש שהעליונים הי' להם חיות מעשן המערכה
וכמלא מחמת שהי' להם חיות לא היו מתאמנים לפנות
אל האדם להחטיאו ולטמאו בלינה בטומאת קרי חי'
שזה הוא מקום חיותם : וזהו לא לן ועבירה בידו ר"ל
שלא צא לדי עומאת קרי בלינה :

וידרו לכלב תשליכו אותו דבזמן שבית המקדש הי'
קיים הי' מוצח מכפר ועכשו שולחנו של
אדם מכפר עליו :
ואיתא בגמ' שאש הבא מן השמים על המזבח הי' רבולה
כארי ואחר שחטאו הי' רבולה ככלב דהיינו שהקליפי'

all
rapports
de
l'union
du 2011
אכילת
הקדושה
היא
המטה

FOOD
is
Holy

FOOD
has
energy

קרי
DIDNT
EAT
much
meat
when
Young

HAIRIES are PURE

חיבור ממש בצורה צ"ה. וחו יודע ה' ימי תמימים פ"י כל יום ויום של הלדיקים התמימים עולים למעלי עד הצורה צ"ה ומתקיים הניגודות ההשפעות ואחר שיקום עוד לדיק כמותם אזי הוא ג"כ מתקן הניגודות, וממשך השפעות עוד נוסף על הלדיקים הראשונים דהיינו מה שתקנו ופעלו הלדיקים הראשונים קיימת לעד וכל לדיק הבא אח"כ הוא מוסיף תיקון על תקון הראשונים. וחו ומחלם דהיינו ירושם שם מורשים לעולם: לעולם תהיה. וחו ויקחו לי תרומי ר"ל ע"י שאתם תעלו ותגביעו עבודתכם הקודש אלי עד שני ממש. וחו לי לשמי ע"י זה תקחו תרומי דהיינו השפעות: ולא זה בלבד שע"י מעשיכם ועבודתכם תגרמו השפעות. אלא גם מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו תרומתי פ"י גם מכל איש לדיק ולדיק הקודם לכס תקחו ג"כ תרומתי דהיינו השפעותי לישראל וק"ל:

או יאמר ויקחו לי תרומי דוד המלך ע"ה אומר מה גדלו מעשיך ה' מאוד עמקו מחשבותיך. י"ל הפ"י דהנה יש ב' ימי לדיקים דהיינו יש לדיק העובד. השם במעשים טובים ועובדות כשרות בגופו ועדיין לא הגיע למדרגות מחשבות בדבקות גמור בצורה יתברך ויתעלי במחשבתו הטובה. והלדיק הזה הוא גורם תיקון השכיני הקדוש והטוב. אבל עדיין ח"ן בידו הכס להשפיע השפעות טובות לעולם: ויש לדיק הדבוק בצורה יתברך במחשבות קדושות תמיד ודבקות בלי הפסק הלדיק הזה הוא גורם השפעה גדולות לעולם. וחו מה גדלו מעשיך ה' ר"ל מדרגות הלדיקי העוסקים במעשים טובים. מאד עמקו מחשבותיך. רמז לדיק הנ"ל העובד במחשבות זה עמוק עמוק מי ימלאנו.

וירן גדולים מעשי ה' דרושים לכל חפזיהם דהיינו המעשי טובים והטובים והמנוח הם גדולים מאוד: ולא עוד אלא שהלדיק יכול לדרוש אותם לכל חפזי בני אדם לגרום להם השפעות וזכרות ועובות. וחו ויקחו לי תרומי פרש"י ז"ל לשמי רמז למדרגת הלדיקים העובדים במעשים טובים וגורמי העלאת השכיני הקדוש. מאת כל איש אשר ידבנו לבו ר"ל לכל על ידי אותו הלדיק המגדב את לבו בכל מכל כל במחשבותיו ומגדב א"ע לשמים על ידי הלדיק תקחו הכל דהיינו תקחו את תרומתי דהיינו קדושת: וגם נוסף על זאת שיהי לכם השפעות על ידו. וחו חאת ו"ו מוסיף על ענין ראשון תקחו את תרומתי גם חאת אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת דהיינו השפעות גדולות וטובות וק"ל:

Open Crakes connect Mirren

וירן שאמר הכתוב עשה ירה למועדים שמש ידע מצואו: שאותות ירח הוא אותיות ירח דהיינו שהש"ת צ"ה צ"ה צ"ה בחיות לדיקים יש לדיק שנותן ירח למועדים ר"ל לעולמות עליונים שנקרא מועדים כמצואר בכני מקומות לעיל ויש לדיק הנקרא בשם שמש שנותן השפעות למעלה ולמטה כמו השמש המאירה למטה ונותנת אור ללבוש הלדיק הזה ידע מצואו פ"י הוא יודע שורש כל דבר למעלה בעולמות עליונים שכל דבר למטה יש לו שורש למעלה והבן וק"ל:

SARGURU פרשת תרומה * Full Moon 27 July 2018 - Eclipse - Levi Yitzhak ben Sara Sarah

ויקחו לי תרומה פרש"י ז"ל לי לשמי: י"ל ירחיך בן עוסקו בצורה לשמה ומגדב את לבו למקום צ"ה ע"י זה הוא גורם ומעלי את הדינים לשורשם וממתיק שם וממילא פועל רחמים וחסדים. וחו ויקחו לי תרומה ר"ל שיקחו וילמדו את התורה שע"י זה ירימו לי תרומי דהיינו שיעלו את הדיני למעלי להמתיק. וזה שפרש"י ז"ל לי לשמי ר"ל שרש"י ז"ל מרמז שקאי על התורה היא שמתיו של הקב"ה ותלמדו את התורה לשמי להמשיך אותי לשמי דהיינו לתורתי שהיא שמותי: וחו לי לשמי להמשיך אותי לשמי לתורתי ואת התורה. תפעול המתיק הדינים שגורם. וחו שאמר דוד המע"ה אקרא לאלהים עליון כו' דאלקים עליון הוא עולם העליון אשר נוסח התחלת הדינים: והלדיק הממתיק אותם לדיק הממתיק שם שגורם. ואמר דוד המע"ה אקרא לאלהים עליון ר"ל שאני ממתיק הדינים שם שגורם הנקרא לאלהים עליון: לאל ר"ל וממילא נעשי רחמים וחסד כמ"ש חסד אל כל היום: גומר עלי ר"ל ואז ממילא בא החסד אלי למטה ונגמר אלי הרחמים והחסד והבן וק"ל:

או יאמר דהנה הלדיק בכל יום ויום הוא מרבה השפעה יותר להשפיע לעולם. וחו פ"י יום יום ידע אומר ידע מלשון מעיין הנובע שכל יום נוצע השפעתו שמשפיע יותר ויותר. וחו יודע ה' ימי תמימים כו' דבאברהם אבינו ע"ה נאמר עתה ידעתי כי ירח אלהים אתה ולהבין אך שיך לומר אלא הצורה צ"ה עתה ידעתי משמע ולא קודם חלילה אך הענין הוא כשהלדיק מתנהג בקדושתו ימים רבים אזי הוא מביא קדושתו ועבודתו למעלי עד הצורה צ"ה. ולכן אחר שנתנסה אברהם אבינו בעשר נסיונות אמר הש"ת עתה ידעתי ר"ל שעלי קדושתך למעלי אלי וזה קרא ידעתי לשון

"MOON" feelings of warmth + Chershen KNOW FOOD מ SARGURU Bedlithen ירחיך בן עוסקו בצורה לשמה ומגדב את לבו למקום צ"ה ע"י זה הוא גורם ומעלי את הדינים לשורשם וממתיק שם וממילא פועל רחמים וחסדים. וחו ויקחו לי תרומה ר"ל שיקחו וילמדו את התורה שע"י זה ירימו לי תרומי דהיינו שיעלו את הדיני למעלי להמתיק. וזה שפרש"י ז"ל לי לשמי ר"ל שרש"י ז"ל מרמז שקאי על התורה היא שמתיו של הקב"ה ותלמדו את התורה לשמי להמשיך אותי לשמי דהיינו לתורתי שהיא שמותי: וחו לי לשמי להמשיך אותי לשמי לתורתי ואת התורה. תפעול המתיק הדינים שגורם. וחו שאמר דוד המע"ה אקרא לאלהים עליון כו' דאלקים עליון הוא עולם העליון אשר נוסח התחלת הדינים: והלדיק הממתיק אותם לדיק הממתיק שם שגורם. ואמר דוד המע"ה אקרא לאלהים עליון ר"ל שאני ממתיק הדינים שם שגורם הנקרא לאלהים עליון: לאל ר"ל וממילא נעשי רחמים וחסד כמ"ש חסד אל כל היום: גומר עלי ר"ל ואז ממילא בא החסד אלי למטה ונגמר אלי הרחמים והחסד והבן וק"ל: I can other forces causing trouble

דהיינו שתקחו ותמשיכו את הצורה ב"ה אלליכם ותהנו מזיו שכיתו ומפרש הכתוב מי הוא שזכר אל מדריג' זו ואל מי אני מדבר דהיינו מכל איש אשר ידבנו לבו דהיינו שדבד לבו לעבוד את הצורה ב"ה במחשבות טהורות ודביקות בצורה ב"ה תקחו את תרומתי וק"ל :

או יאמר ויקחו לי תרומי דהנה הלדיק כשרול' לפרש חזי' תורי' או חזיה פסוק חזי כשמתחיל לדבר הוא מלמעט בשורשו ובה לו הפירוש מהשורש שלו וזהו דוקא כשמדבר אל לדיק חזירו ומגד את לבו לשמוע אליו חזי דבורו חזינו נפסק מהשורשו ויכול למשוך הפי' משורשו כי כל דבר שבקדושה רריך להיות דבר ונוקבא להשפיע למקבל משא"כ כשרואה לדבר וחזירו חזי נותן לבו לשמוע חזי דבורו נפסק וזהו ויקחו לי תרומה ר"ל התרומה שאתם מרימים הפירוש מעולם העליון תקחו לי לשמי דהיינו לשמה : ואמר הכתוב אימתי אתם תוכלו להרים הפי' מעולם העליון מאת כל איש אשר ידבנו לבו היינו כשתדברו אל הלדיק אשר נדב לבו לשמוע וק"ל :

ועשו ארון עלי שטים כו' נראה לפרש דהנה הארון והשולחן והמנורה הם רמז על בני חי' ומוזי דהיינו הארון רמז על חי' דעי' התורה הקדושה נמשכי' חיים לעולם כמי'ש ואתם הדבקים בזה אלליכם חיים כולכם היום : והשולחן הוא ממילא רמז על מוזי : ואיתא בגי' חי' ובני ומוזי לאו בזכותא תלי' מילתא אלא בזמנא : ויש לומר הפירוש כך דינוי החול נקראים זכותא מלשון זוכית והוא מחמת שהלדיק רואה בהם באספקלרי' שאינה מאירה היינו שהוא בעין חלי'א ומחיל'א המפסקת' אבל קדושת יום שבת קודש נקרא מולא דהוא עולם עליון והוא בגי' ע"ח היות וחס כנגד שלש סעודות של שבת קודש : ועי' הלדיק ממשך את השלש הי"ל דהיינו ע"י שלש היות הי"ל שהם בגי' מולא הוא ממשך חי' ובני ומוזי שבשבת קודש הלדיק בא בקדושה רבה וכלאו רואה באספקלרי' מאירה שאין דבר חוץ נגדו :

וזהו ארון עלי שטים דהלדיק נקרא עין שהוא דבוק בעין החיים כמי'ש ה"ש בה עין ופירש"י ז"ל אדם כשר : וזהו שאמר אברהם אבי' למלאכים והשענו תחת העץ דהיינו שראה אותם וחשב או שהם לדיקים גמורים או שהם ערביים כפירש"י : ואמר להם לפי ראות עיני אתם לדיקים גדולים והשענו תחת העץ היינו עין החיים :

וזהו ויראה' עין ר"ל ע"י הלדיק נהפך מר למתוק וימתקו המים שהמתיק אותם : ואמר הכתוב הלדיקים שהם

או יאמר מה גדלו מעשך ה' דיש לדקדק בפסוק שאמר שמן למאור וכו' אבני שוהם לאפוד ונמלא מפרש הפסוק כל דבר מאלו לאחיה לורך הם באים ולגבי זהב וכסף סתם הכתוב ואינו מפרש לאחיה לורך הם באים : אך הענין דדרשו חז"ל והאבנת את ה' אלהיך בכל לבבך כו' ופי' בכל ממונך ויש לדקדק למה לא אמר בפירוש בכל ממונך ולמה שינה הכתוב לכתוב מאוהך אך שהתורי' הקדוש' רמזה לנו עוד דבר אחד דהנה השי"ת ברוב רחמיו נתן לנו רשות להנות קלת בעוה"ז מכסף וזהב ללורכינו אך לזה לריך שימור גדול לזהר מאד מאד להתנהג כשורה בזממונו : וזהו ששינה הכתוב לכתוב בכל מאוהך ופירשו חז"ל בכל ממונך רמז לדבריו הי"ל שיזהר מאד מאד בזממונו שלא יבא בהם לידי תקלה חי' ולריך האדם לעמוק במחשבותיו שלא ימלא בזממונו שום עול ועון : ולכן לא נאמר בכסף וזהב לאחיה לורך דרמז דיתן רשות ג"כ להנות בני אדם קלת בזממונו ללורכיהם :

וזהו מה גדלו מעשך כו' מאד פי' בעיני ועסקי זממונו שאמר בהם בכל מאוהך עמקו מחשבותיך לריך לעמוק בהם במחשבותיו שלא יכשל בהם לקיים בהם בכל מאוהך וק"ל :

או יאמר דאיתא במשנה אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס אלא וכו' : ויש לדקדק על כפל הלשון וי"ל דהנה הלדיק העובד השם בזמנו ומשמר ח"ע שלא לעבוד חי' על חזיה מלוה קלה ומתדר אחרי' לעשותה כתקנה אבל חזינו במדריג' זו שיבא בהמנות אל הדבקי' הצורה ב"ה והשקות גדול אליו ית' לזה הלדיק יש לו לנפות להשלום גמול לפוה"ב אבל יש לדיק שעובד במחשבות טהורות ומדבק ח"ע ע"י המזי' בצורה ב"ה בדבקות והשקות גדול ורואה תמיד רוממותו יחברך הלדיק הזה הוא מושך תענוגי עוה"ב אליו כאלו נהנה מזיו השכיני' בעוה"ז : וזה הלדיק חזינו מלפס לתענוגי עוה"ב כי יש לו תענוגי עוה"ב בעוה"ז : וזהו דאיתא בצרכות שברכו עולמך תראה בהייך ר"ל שתוכה שתהי' כ"כ לדיק שתהי' דביקות תמיד ואז תהיה לך תענוגי עוה"ב בחייך : וזהו פי' המשנה אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס בעוה"ב היינו שמלפס לתשלום שכר אלא היו כעבדים כו' ר"ל שתהיו כ"כ לדיקים שתהי' לכם השכר מיד בשעת עשיית המזי' כני"ל דהיינו התדבקות ע"י המלות תמשיכו את התענוג לכם :

וזהו ויקחו לי תרומי ר"ל שחזו להנות מזיו שכינתי בעוה"ז וזהו כמו תרומה והפרש' מעוה"ב : וזהו ויקחו לי לשמי

CAREFUL with
והיה

ע"י חיים היא למתקין כה"י שואלתי

לנגד עיני כי מימיני כל אמוני דחמתי נקרא ימין
 כדאיתא הרולה להחכים ידריס חרוס הוא ימין
 והיינו שאמר עתה שבחתי אל מדריגת חכמי הנקרא
 ימין כל אמוט אף בשרי ישכון לבטח עי"ז

וְדַרְךְ אמתים דהיינו שיראו בתורתם ליחד העולמות
 העליוני והתחתונים דהיינו אמות כפולות
 ב' אמות פולס תחתון ועולם עליון וחזי סי' ואל
 יחשוב הלדיק שעשי' ופעל הכל כראוי אלא יחשוב
 שלא פעל אלא חזי היינו מקנת מה שיש לו לפעול
 שיחזיק עלמו **במת הכנעני**: ארכו היינו התקשרותו
 והתייחדו העולמות ממטי למעלי באורכי' ואמי וחזי
 רחבו היינו ההשפטי' שהוא ממשיך על עוה"ז בכל
 רחבו של עולם יחשוב **ג"כ** חזי כנ"ל וזכרתי אותו
 זה עמוד דליתא **בגמ'** עלי שטיס עומדים שמעמידים
 לפניהם: נוכל לומר הסירוש כך דהלדיק נקרא עין
 כנ"ל והם מעמידים את כל מה שהם מנפים וחושקים
 לפעול לעולם השפעה ורחמים הם מעמידים על
 קיומם שכן יקום כדצריהם וחשוקתם: שמה תאמר
 אבד סדרם וסכויס' סי' שמה תאמר לא כך הוא
 חלילה כל סדרם וסכויס בטל ת"ל עלי שטיס עומדים'
 תהו זכרתי דהיינו הלדיק המנפי' להמשיך השפטי'
 לעולם יהי' לפיתוחו כ"כ לול וברור שיהי' ממשיך
 זהב **לפרנס'** עמוד שיהי' בהיתר וצטרה' גדולה'
 ואיך יעשי' ואמר מצית ומצחון תלפנו דהיינו שיהי'
 תוכו כצרו שיהי' מנפה בלב ונפש וגוף להביא צרכי'
לעולם ועשית כפורת זהב עמוד סי' כפורת הוא
 לשון כפרה דהיינו הלדיק לריך להיות תמיד בתשוב'
 שהתשובה מכפרת: זהב עמוד דהיינו שהתשוב' תהי'
 בלב שלם בחרטי' גדולה בלי שום סיג' ועשית שני
 כרובים' דהנה יחזקאל הנביא ראה במרכבה קדושי'
 פני השור מהשמאל וכו' וציקס רחמים והפכו לכרוב
 שאין קטיגור נעשה כנגור דהיינו מדין לרחמים' חסו
 ועשית שני כרובים כתרגומו כרביא: מקשה תעשה
 אותם דהיינו ע"י מקשה שתצטר את גוסף בחרטי'
 גמורה בתשוב' כנ"ל ע"י זה תבא אל המדרג' אח"כ
 שתוכל להפוך את הדינים דהיינו השמאל לרחמי'
 לימין ע"י התלככות והדבקות והיינו ועשה כרוב
 אחד מקל' מזה וכרוב אחד מקלה מזה שתפעול
 שיהי' רחמים מקל' ועד קלה דגם השמאל הם הדינים
 יתהפכו לרחמים' ובמה תוכל לפעול כל הכנ"ל מן
 הכפורת דהיינו התשוב' תעשו את הכרובים דהיינו
 הרחמים על שני קלותיו' והיו הכרובים פורשי
 כנפים סי' הרחמים הגדולים והיו פורשיס כנפים
 על ישראל להיות סוככים בכנפיה' עליהם ולחוסף
 עליהם מכל דין ולהשפיע להם צרכי' על הכפורת
 דהיינו המדרג' הזאת שתבא אל הדבקות כנ"ל
 ותפעול

נקראים עלי שטיס ר"ת שלום טובה ישועה מזוני
 סיינו שם ממשכים הכל לעולם והם יראו עיקר
 שיפעלו בתורתם:

אפתים וחזי ארכו דליתא בגמי' מרובי' מדת תשלומי
 כפל ממדת וכו' סי' דהלדיק לריך לקשר
 ולייחד העולמו' העליונים בתחתונים דהיינו לריך
 לעבוד ולתקן די' אותיות הוי' ב"ה וז"ש שהם די'
 עולמות עד הגיע אל החכמי' דהי"ד הוא חכמי'
 ומשם יעלה עד עולם החמישי שהוא קולו של יו"ד'
וְדַרְךְ עולם הפוד ראיתי עליונים למטי' וכו' דהשי"ת
ב"ה ברח העולם יש מאין והלדיק עושה
בסיפך דהיינו מיש עושה אין דהלדיק הרולה לבטל
 חיה דבר ולפעול לריך להביא אותו הדבר עד החכמה
 ושם נעשי' **אין** כאשר כתבתי כמה פעמים והחכמי'
 מאין תמלא' וזהו עליונים למטי' היינו עולמות
 העליונים הלדיק ממשיך למטי' והתחתונים הוא מעלה
 אותם למעלי' לקשר ולייחד אותם כאחד: אמר לי'
בני עולם ברור ראית סי' זה לריך כל אדם להיות
 עבודתו כך' זהו מרובה כו' היינו שהלדיק פועל
 הרבה במדה זאת תשלומי כפל סי' שעושה שלום
 ויחד בעולמות עליונים ותחתונים' והיינו כפל דהיינו
 העליונים ותחתונים' זה מרובה בעולמות הם רבים
 עד אין קץ ותכלית' וע"י אחת דבר יכול לפעול כן
 הנה זה בא ממדת תשלומי ארבעי' היינו שעובד
 ומתקן ארבעי' העולמות שהם די' אותיות הוי'':
 וחמשה הוא עולם החמישי קולו של יו"ד שעולה הלדיק
 עד החכמי' כנ"ל ועי"ז הוא מייחד כל העולמות לאחד:
וְדַרְךְ שאמרו חז"ל אל יוליא אדם דבר מגובה מפיו
 דהני תרי כהני כו' ואמר להצרי' הגיעני
 כפול ואמר לריך הגיעני כונן הלטאה בדקו אחריו
 ומלאו שמן פסול: והנה לכאורי' דברי הכהן הגיעני
 כפול הוא ללא לורך דאין מוכח מזה כלל אל יוליא
 דבר כו' ולפי דבריו זהו דברי הכהן הגיעני כפול
 והפליגו חז"ל במעלות הכהן זרם שאינו מולא דבר
 מגורי' מפיו שעי"ז יכול לטור ולקדש עלמו ולעשות
 יחד בעולמות עליונים ותחתונים ולזה רמוז שאמר
 הגיעני למעלי' זו כפול כנ"ל:

וְדַרְךְ שני חכמים דהיינו שהגיעו לחכמי' בלשון
 המשי' הם פעלו בלשונם ליחד ב' עולמות
 חסו המשנה'

וחזו שויתי ה' לנגדי תמיד כו' דהם חיוב על כל
 חיש מישרחל לזייר השם הוי' ב"ה נגד עיניו'
 אף הלדיק השלם העובד ומתקן את השם הוי' ב"ה
 אזי ממילא תמיד עומד נגד עיניו ואין לריך לזייר
 עת: חסו שאמר דוד המלך ע"ה שויתי ה' היינו
 שפנתי ותקנתי את השם הוי' ב"ה עד שהוא תמיד

שפתי

ענין התקנת השם הוי' ב"ה

הוא מחזיק ח"ע במדות טובות ומשבר עלמו ממדת רעות

וזהו ועשית קרשים למשכן ור"ל שאותיות קרש הוא אותיות שקר והיינו שתשבר עלמך ממדת שקר עד תכלית ולחזק עלמך במדת היסוד כמו קרש הוא היסוד אותיות שקר עד שתעשה עלמך קרש למשכן דהיינו שיהי' מרכיב להשכינה כ"ל: עשר אמות אורך הקרש ר"ל שדבר שהוא ארוך אף שהוא דבר שאין לו סוף יכול לקרות לו בשם ארוך אבל רוחב הוא דבר שיש לו סוף ולריך לומר כמה הוא רוחב: וזהו הפי' כאן עשר אמות אורך הקרש דהיינו בדבר שאין לו סוף והוא שדבר רוחבי שאין לו סוף ונקרא ארוך תראה שתשבור אותה באלמות שלימות בכל עשר עולמות: ואמה וחצי אמה רוחב הקרש ר"ל בדברי הגשמי שהוא דבר שיש לו סוף ונקרא בשם רוחב לגבי הדבר הרוחבי תרא' שתעש' באלמות האלים שתאכל ותותר או שאר גשמי תרא' שלא תמלא תאוחך בשלימות: שתי ידות לקרש האחד דאיתא בגמ' אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו: ור"ל דאיתא בגמ' גדול תלמוד שמציא לידי מעשה וגמלא תלמוד הוא גדול כשבא ע"י לידי מעשה: ובעו"הו חס אלו רואים לאדם שלומד אין אלו יכולים להצדיק חס תורתו מוכשר להביאו לידי מעש' ועיקר רוב המעש' נעשה ע"י היד: וחסו אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו דהיינו שהתלמוד הביאו לידי מעש'.

ועפ"ז יש לפרש שתי ידות לקרש האחד דהנה

נכרה האדם בשתי ידות יד ימין ושמאל כדי להרחות לאדם הבחירי אס להימין או להשמאל וגם להגביר הימין על השמאל לעבוד בשני ידיו להכניס השמאל תחת הימין:

וזהו שתי ידות לקרש האחד משולבות אשה אל אחותה ר"ל מדה אחת שאתה רוא' להחזיק בה או לשבר אות' תרא' להחזיק אותה גם ביד שמאל ולעבוד בשני ידריך' משולבות אשה אל אחותה ע"ד שאמר הכתוב גם אויביו יגלים אמו ויהי' שלום ביניהם כמו אשה אל אחות':

ועשית קרשים כו' עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: פי' דהנה האדם העושה מלאה לריך לעשותה בשני בחינות דהיינו שיעשה כתקנה וכסלכתה והב' שיסמור עלמו שיעשה טוב ולא יחטא שלא יהי' בהמאנה שום פגמי' ואיזה חטא ח"ו: והמאוי' נקרא' בשם עשר כ"ל ואמר עשרים קרש תעשה דהיינו שתעשה המאוי' בשני פעמים עשר: דהיינו לפאת נגבה תימני' ר"ל דנגב הוא לשון נגד ר"ל שתסמור עלמך מפאת נגב תימנה דהיינו ממה שהוא התנגדות החימן

ותפעול הכל הוא למעלה מן הכפורת היינו התשוב' ועשית שולחן עלי שיטיס פי' השולחן הוא שעי' ממשיך הליך מווי' ותעש' את השולחן דהיינו אכילתך ולפי' אותו זהב טהור שיהי' בלי מחשבות חוץ רק מחשבות טהורות: ועשית לו זר זהב סביב פי' שיהי' כל סביב אכילתך זר בעיניך ולא תכוין להנאתך רק לכבוד שמים: ועשית לו מסגרת טופח דאיתא בגמרא שולחן של תלמיד חכם שני שליש מקוסה ושליש מגולה שעליו הקערות והכוסות מונחים ועבדתו מנחות: והו' הפי' כאן טופח הוא מלשון טפה היינו השליש שהוא מגולה שניתן לך רשות לאכול יהי' סביב לו מסגרת דהיינו שיסגיר ח"ע במחשבות טהורות בלי שום כונת הלאה עלמו: ועשית לו ארבע עבדות זהב עבדת הוא עבדת קידושין להשכינה ע"ד דאמרינן וארשתוך לי לעולם וכיו' והיינו שתקדש את שולחך בארבע אותיות הוי' ז"ה היינו ארבע עבדות: על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו פי' שאדם נקרא מהלך שמים והבטמי' הוא מהלכת ארבע רגלים ולריך האדם שלא יהי' דומה ושוה לבהמי' בחינתו שריך להתקדש ולהתעבר ולהשרות השכיני' והקדושי' על שולחנו: וחסו אשר כל הגיל יעשה לארבע רגליו פי' שביל שלא יהי' דומה לבהמי' שהיא מהלך ארבע רגלים רק להוליא הנילוות הקדושים באכילתו ולהמשיך ולהשפיע לעולם מווי' ופרנסה טובה: וחסו פי' הגמ' ועבדתו מנחות היינו עבדת הקדושין כחכר לעיל וק"ל.

ועשית את הקרשים למשכן יש לומר דהנה כתיב:

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ור"ל דאיתא בצרייתא דר"י בשלש עשרה מדות תהורי' נדרשת: ור"ל עיקר תהורי' היא נדרשת כשארם מחזיק בשלש עשרה מדות מה הוא רחוס כו' וכן כולם ואז תורתו שלומד נדרשת בכל עולמות: ומקדש בנימטריא מדת ומדה הוא לשון כלי: ור"ל כשארם מחזיק עלמו בהמדות טובות ולשמור עלמו מכל מדה רעה או הוא מרכבה להשכיני': וחסו הפי' כביכול ר"ל כ"ב הוא כמו ק"ב בקו"ף ש"ף בקו"ף מתחלפין באלותיות ג"כ וקב הוא מדה כמו שמנינו מינא בני ד' לו בקב תרובין ור"ל כ"ב דהיינו ע"י המדות יכול ר"ל ע"י המדות טובות שאדם מחזיק עלמו בהם ומשמר ח"ע ממדת רעות יכול הקב"ה לשכון בזה העולם דהיינו ע"י שהוא מרכבה להשכיני': וחסו ועשו לי מקדש ר"ל שתתקנו ח"ע במדות כדי שאשכון בתוכם וראש על המדות רעות הוא מדת שקר דכל מדות רעות הם נגד מדת אמת וכשיחזיק ח"ע במדת אמת וישבר עלמו ממדת שקר עד תכליתת אזי ממילא

קרש

2 legs
4 legs

Chairs with 4 or 5 legs

Sitting on floor

Hand

Peace on life to humanity
Both Hands

קרש אמת

וארשתוך לים עולם
וארשתוך לים בצדק ובחסד ובמחמים
וארשתוך לים באמונה ויראת את ה'

קק (תש"ז)
102
103 minutes
J. Ed.

וחו רמו שלש אמות קומתו וזו קוצב של המוצח. חו
 דאמרינן בגמ' שלשה דברים נתקפה משה רבינו ע"ה
 שרליס ומגור' וקידוש החודש רמו לשלש דברים ה"ל
 שחייב האדם להתכונן בהם דהיינו לחשוב רוממות
 אל יתברך ושפלות עצמו וכן בכל יום תמיד ובכל זה
לריך להיות הלנע לכת בסתר ולא בגלוי בהתבודדות
יחיד בכל מעשיו לעבודתו ית"ש. וחו רמו שרליס
 ע"ד שאמר התנא ולאן אתה הולך למקום עפר רמה
 ותולעה זה שפלת האדם. ומורה רמו לרוממות אל
 יתברך כ"ל. וקידוש החודש רמו שלריך האדם לחדש
 בכל יום הקדוש' הזאת לקדש עצמו במחשבות ה"ל.
 וזה שאמרו חז"ל נתקפה משה דנתקפה הוא לשון
 מקשה תעשה ופרש"י ז"ל עשת של זהב דהיינו חתיכה
 אחת רמו שזה קשה מאוד ללמס הדבר ביחיד כ"ל:
 עד שהראהו הש"ת מתוך האש ר"ל שעם האש
 והתלבבות ובהירות שיתלבה לעבודתו ית"ש תוכל לפעול
הכל ר"ל הבא לעהר ונשיטין לו:

התימן דתימן הוא רמו על חכמה ותשמור עלמך
 מכל פניה דהוא התנגדות המלוי ותעשה אותה
 בתכלית השלימות וק"ל:
 ועשית את המוצח כו' חמש אמות כו' ושלש אמות
 קומתו פרש"י ז"ל נאמר כאן רבוע ונאמר
 בפנימי רבוע מה להלן גבהו פי שנים כארכו כו'
 ומה אני מקיים שלש אמות קומתו משפת סוצב ולמעלי.
 לכאורי ה"ל לפרש בפסוק גבהו של המוצח כולו יחד
 הי' עשר' אמות עם הקרנות ולמה חינו מוזכר הכתוב
 רק שלש אמות של הקומה מהסוצב: ונ"ל דהתורי
 הקדושה רמו' לנו בדברים האלה לדעת דרכי ה' אשר
 נלך בה כל הימים אשר אנחנו קיימים על האדמי
 דהנה המוצח הי' לו אמה יסוד דעיקר התחלת עבודת
 הבורא ב"ה לריך האדם לעשות יסוד אמה' דאמה
 היא דבר יחיד ואין בה שום רבוי כמו כן האדם
 בהתחלת עבודתו ית"ש לריך התבודדות לעצמו יחיד
 דהיינו שלריך ללמס א"ע בכל מעשיו להיו' בהם
 הלנע לכת עם ה' שלא להראות בהם בפני ב"ה כי
 בקל יכול לבא בהם לידי פניות וגאות בעשותו את
 מעשיו בגלוי: ח"ש דוד המלך ע"ה מה רב עובד אשר
לפנת ליראריך פי' מה גדלו חסדך עם האדם אשר שקדת
על הארץ להיות מלפין את עצמו בהלנע לכת עם ה'
וע"י זה יכול להיות רב טוב בלי שום פני' וגאות:
וידו דרשו ה' בהמלאו פי' דהנה הש"ת ב"ה מלא
 כל הארץ כבודו לית אחר פנוי מיני' וכשעלה
 ברמונו ית' לברוא את העולם להטיב לברואיו ה' לריך
 ללמס עצמו כדי לפנות מקום להמליא את ברואיו
 כמו כן לריך האדם ללמס עצמו. וחו דרשו ה'
 בהמלאו ר"ל באופן זה בהמלאו כמו שהמליאך ע"י
 למאוס כן תלמס עצמך לדרוש אותו ית"ש כ"ל: זה
 רמו אמה יסוד לדיק יסוד עולם ואחר שעלה המוצח בגבהו
 חמשה אמות הי' הסוצב. רמו דהנה האדם מיד בקומו
 ממטתו לריך להתלבש עצמו ביראתו ית' לחשוב רוממותו
 וגדולתו יתברך ולהשוב ולראות שפלות עצמותו ח"ך הוא
 שפל וכזה עפר מן האדמה יסודו מעפר וכו' לעפר.
 וחו רמו ואת המגור' נוכח השולחן דהמגור' היא רמו
לאורות העליונים ורוממות אל ית"ש והשולחן הוא
רמו לפסולת הגשמיות ולריך להיות זה מול זה דהיינו
לחשוב שיהיה יחד רוממות אל ב"ה וגדולתו ושפלות עצמו
וגריעותו. וחו מגורה נוכח השולחן וכל זה יעש'
האדם ויתגה כו' בכל יום ויום יחזור ויחשוב בכל
יום תמיד כתיבתו ביום ראשון זה נקרא בשם
סוצב כאלו המסצב והולך אל מקומו שז' הסוצב
 וזה הי' רמו המוצח כ"ל שריך האדם במהגו
 הישר לסצבו בכל יום תמיד ואחרי שיתגה
 כן ימים רבים וכה להיות קומה שלימי.

וידו לעולם ישליש ארס שותיו שליש במקרא פי'
 שריך לקרא להש"ת בתחילה בשבוע' ותפילי
 וחרטה על עונותיו: ושליש במשנה פי' משני דהיינו
 כפול וכפול הנהגות כ"ל דהיינו לחשוב רוממות אל
 ית' ושפלות עצמו כ"ל. ושליש בתלמוד רמו אחר
 שיתגה כן ויהיה גמור בלדקו יבא למדרגה גדולה.
 ע"ד שאמרו גמרא גמור זמורתא תהא י"ל שרמונו
 לדברינו ה"ל שאחר שיה' גמור בלדקו: וזהו גמרא
 גמור לשון גמר זמורתא תהא פי' תוכה למדרגה להלל
להש"ת ב"ה בשירות ותשבחות כמו דוד המלך ע"ה*
 וחו שלש אמות רמו על שילוש שותיו של אדם כ"ל.
 ורמו חמשה אמות מייסוד לבוצב. דאיתא בגמ' מ"ס
וסמ"ד שבלוחות בנס היו עומדין י"ל רמו על שני
מדרגות הלדיקים: דאמר הכתוב את המשכן תעש'
עשר יריעות אורך היריעה האחת ק"ה באמי ורוחב
ארבע באמי ועשית יריעות עזים לאוהל על המשכן
ארבע באמי וחרת כו' וכפלת את היריע' הששית אל
מול פני האהל יש לומר בדרך רמו על שני מדרגות
הלדיקים דיש לדיק העובד הש"ת מעשוריו וממשך
תמיד חסדים: וזה רמו עשר יריעות רמו להקדוש'
העליונה הנקרא בשם עשר והלדיק הזה הוא תמיד
עבודתו בהם להמשך החסדים. וחו רמו ק"ה באמה
ורוחב ארבע באמי דהשם הוי' ב"ה וב"ש הוא
ק' אותיות והמלוי הוא כ"ה אותיות והשם הוי'
ב"ה הוא כולו רחמים והמלוי הוא קלת דין והלדיק
הזה לריך להמתיק שנס המלוי יחי' כולו רחמים:
וידו ועתה יגדל נא כח ה' רמו להמלוי הוי' ב"ה שהוא
 כ"ה

Ready to
700
תחילת
פ"ו

Cycles
until
פ"ו

החמשה שבזכות הכ"ל שכל דבר הוא כלול מעשרה ונמצא הוא חמשים * וזהו המושג עלו בני ישראל ופךש"י ז"ל אחד מחמשה שהיו ישראל ציונים כנ"ל * וזהו שאמר כגון אלו ציונים ואמר ל"י לא שציק מר חי"י לכל צרי"י פי' כשאתה ציוני ואתה ממתיק הדינים ולא שציק להם חי"י כלל דהס"א נקרא חי כמ"ש צמ"א * וזהו והצרת חמש כו' וכפלת היריע' הששית מהעשתי עשרה יריעות הרכמוים לס"א כנ"ל תכפול אותה כרי שיהי' אחר שתכפול רק עשרה עס היריע' הכפול' ונמצא אתה מעלה אל הרכמוות בעשר ונמתקים הדינים * אל מול פני האהל דהיינו אל הקדוש * וזה רמו חמש חמות מיסוד לסוכב רמו שר"ך האדם לעשות לעצמו יסוד כנ"ל * ואח"כ לעבוד ולתקן עצמו במדרגתו למדרגת חמשה כנ"ל דהיינו מדריגות ציוני ועל כל זאת לר"ך אתה סוכב כנ"ל לסוכב על מדריגת הללו בכל יום תמיד *

ועשית קרנותיו כו' קרן הוא לשון שררה וגדלות דהיינו לאחר שתזכה לכל המדריגת הכ"ל תזכי לשררות גדולות שכל העולם כולו יהיו נשמעים לדברך וידבקו בך לשתות זבלא את דברך * וזהו קרנותיו על ארבע פינותיו פי' בחי' אופן שתפנה יהי' לך שררה וגדול' * ממנו יהי' קרנותיו פי' שכל שררה וגדול' שיהי' לך בשביל זאת לא תשתגי לאיש אחר רק כמו שהיית מקודם כן עתה יסוד ואתה סוכב רק שתתגלי מדרך וישארו חן בעיני בני אדם ודברך שתדבר בעבודתו ית"ש * וזהו ממנו ר"ל כמו מקדם תהי' קרנותיו * וזה רמו שסקרן הי' אתה רמו לאחר שזכי' לכל המדרגות יזכה לאחדות העליון * וזהו תחתים שנים ושלושים תעשה כאשר פירשתי כבר שזה רמו שאכתנו לריכין לעבוד ולתקן השלש עולמות ולהביאם אל עולם הדי' *

ואל אתה תכלינה מלמעלי פי' כנ"ל שאח"כ תזכה לאמה העליוני' כנ"ל דהיינו לאחדות העליוני' : וזה רמו שדרומית מזרחית לא היה לה יסוד רמו להלדיק המקדש עצמו תנעוריו וסולך בדרך חכמה * שזהו רמו דרומית הרז' להחכי' ידרים מזרחית פי' שאורו זורה על כל העולמות מלמעלי ולמט' לא הי' לה יסוד * רמו שלדיק כזה ח"ן לר"ך להתחמך לעשות לו יסוד כנ"ל לנמצא עצמו בכל מעשיו כי הדיק הזה ממילא הוא משומר מכל פני' ומכשול ורגלי חסידיו ישמור והבין להכניס הדברים הכ"ל בלב לשומרם ולעשותם כל הימים אמן *

ואתה

כ"ח אותיות יגדל לא דהיינו שיתמלא כולו רחמים * ויש לדיק הסולך בצבורות דהיינו שמסגף עצמו בענויים וסגופים על חטאת ועוריו ועי"ז הוא משבר כח הדינים וממתקים : וזהו רמו עשתי עשרה יריעות עזים רמו לטעורא אחרא שהיא אחד עשר יריעות עזים דכל יתר כנטול דמי כידוע : וכנגד זה יש לדיק שמשבר את כחם וממתקים והלדיק הזה הוא פועל תיקון השכיני' בגלות המר הזה * וזהו רמו שלשים בחמה ורוחב ארבע בחמה והוא גימ' דל' שהשכיני' בגלות המר הזה נקראת דל' * וזהו רמו לאוהל על המשכן שטובה לבושים להשכיני' להעלות' אל המשכן :

וזה רמו למה שאמרו חז"ל עין יפה אחד מארבעים עין רעה אחד מששים וציונית אחד מחמשים : לכאורי' עין רעה אינו נותן כלום אך הענין הוא רמו לדברינו הכ"ל עין יפה רמו להלדיק הממשך תמיד חסדים ע"ד הכ"ל עשר יריעות ורוחב כל יריע' הוא ארבע בחמה ונמצא הוא ארבעים עין רעה רמו להלדיק השני הנותן עיניו פקוחא להמתיק הדינים רעים * וזה רמו אחד מששים ע"ד דליתא בספר למה שאנו אומרים בשעת ברכת כהנים רבש"ע חלום חלמתי הטעם שהחלום הוא אחד מששים בכבוא' והכהנים הוא כולו נבוא' שמטעם זה אסור להסתכל בדי' הכהנים שהשכיני' שורה בידיהם ולכן אנו אומרים רבש"ע כדי לנטול החלום בששים וכן הדיק הממתיק דינים הוא לר"ך להמתיקם בשורשם ונמצאים בעלים בששים : וזהו מ"ס וסמ"ך שבזכות בנס היו עומדים : כי מ"ס רמו לעין יפה הוא הדיק הממתך כולו חסדים : וסמ"ך רמו להלדיק הממתיק הדינים כנ"ל * בנס היו עומדים לשון הרימו נס דהיינו שהלדיקים הללו לריכין לעלות ולהגביה הדבר הזה למעלי' למעלי' : וזה רמו שבזכות שהלוחות קודם חטא לא היו רק לוח אחד שאז לא הי' לר"ך להמתיק הדינים ואחר חטא העגל שאותיות ועשו הוא עריות גזל לשון הרע נתחלקו הלוחות ונעשו חמשה מול חמש' דהיינו חמש' דברות הם כולו דביקות אחי' ה' וכו' וחמשה דברות שהם לא תלאף כו' הם הנוגע לבריית ומחמת חטא הי' פה להס"א להיות לה אחי' לכן לר"ך להמתיקם * וזה רמו ג"כ שני לוחות שתחתוק רמו לשני הלדיקים הכ"ל האחד הממתיק חסדים והשני שקלקל ח"ו ועובד בצבור' להמתיק הדינים כנ"ל וזהו מ"ס וסמ"ך שבזכות כו' * ויש לדיק שמתקן א"ע בעבודתו שאוחז בשני המדריגות שממשך חסדים וממתיק בצבורות וזה נקרא ציוני שהוא ממונע בין צ' מדות * וזה ציוני אחד מחמשים שהוא כלול מחמשים דהיינו צ' מדריגות

1948
Erel
1916

DON'T CHANGE
DE SAME PERSONAL

LEGAT
Shines
EVERGREEN
LIGHT
NOT
BURNED
17
אח"כ

0+1
60+40
אח"כ
NIMES
GOLD
5+5
אח"כ

אח"כ יתחמך